

Arrest

nr. 51 226 van 17 november 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese nationaliteit te zijn, op 15 november 2010 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van *“de beslissing tot uitwijzing”*, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 12 november 2010.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 november 2010 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 november 2010 om 11 uur 00.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. PUCI die loco advocaat A. KAHLOUN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS HABA, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Verzoeker kwam op 12 november 2010 aan op de luchthaven van Zaventem met een vlucht uit Kinshasa. Hij was in het bezit van een paspoort en visum type C (toerisme), afgeleverd door Italië en geldig van 05 november 2010 tot 03 december 2010. Vervolgens werd er diezelfde dag een verslag opgesteld door de grenspolitie te Zaventem.

1.2. Er werd aan verzoeker op 12 november 2010 een beslissing tot teruggrijping ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing.

2. Ingevolge artikel 71, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen is een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats enkel aanvechtbaar bij de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen. In de mate dat de vordering gericht is tegen de beslissing tot vasthouding is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onbevoegd.

3. Over de voorwaarden van de vordering tot schorsing ingediend bij uiterst dringende noodzakelijkheid

3.1. Krachtens artikel 39/82, §2, van de vreemdelingenwet en artikel 43, §1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (koninklijk besluit van 21 december 2006) kan slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

3.2. Artikel 32, eerste lid, 2°, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 stelt dat het verzoekschrift tot schorsing een uiteenzetting van de feiten dient te omvatten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Deze bepaling dient zo te worden geïnterpreteerd dat de verzoeker zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel zeer concrete gegevens moet aanvoeren waaruit blijkt dat hij persoonlijk een moeilijk te herstellen nadeel ondergaat of kan ondergaan (R.v.St, nr. 100.400, 26 oktober 2001). Het moet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verweerder mogelijk zijn om zich tegen de door de verzoeker aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen. De verzoeker dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat hij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat hij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel. Het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is een afzonderlijke voorwaarde, die ook afzonderlijk dient te worden beoordeeld (R.v.St., nr. 107.797, 12 juni 2002).

3.3. Onder het kopje “moeilijk te herstellen ernstig nadeel in geval van onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing” voert verzoeker aan dat hij godsdienstvrijheid heeft en wel degelijk over voldoende bestaansmiddelen beschikt. Hem terugwijzen is volledig willekeurig en waanzinnig en houdt een schending in van artikel 9 EVRM.

3.4. Verzoeker maakt verder niet duidelijk in welke mate de bestreden beslissing een schending inhoudt op zijn recht godsdienstvrijheid. De loutere bewering dat hij ten gevolge van de thans bestreden beslissing niet kan verder reizen naar Rome, alwaar hij naar eigen zeggen een misviering gaat bijwonen voor het kardinaatschap van monseigneur Monsengwo, volstaat uiteraard niet teneinde aan te tonen dat hij beknot wordt in zijn recht op het uitoefenen van zijn godsdienst en dat dit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat verzoekers doel en omstandigheden van het verblijf volstrekt onduidelijk zijn en dat hij niet in het bezit is van toereikende bestaansmiddelen. Zo verklaart verzoeker eerst een consistorie te zullen wonen bij te Rome op 20 november 2010. Op 21 november 2010 is er echter eveneens een misviering ter ere van de consistorie, doch dat lijkt verzoeker niet te weten, nu uit zijn vluchtticket blijkt dat hij op 21 november 2010 vanuit Rome naar Brussel vliegt. Uit het dossier blijkt bovendien dat verzoeker vervolgens een meer genuanceerde versie geeft en stelt naar Rome te gaan in hoofdzaak voor toerisme en vervolgens de misviering op 20 november 2010 zal bijwonen. Verzoeker wordt verondersteld reeds op 21 november 2010 in Brussel te zijn en op 25 november 2010 van Brussel naar Kinshasa te vliegen, maar hij heeft wel een hotel gereserveerd te Rome voor een verblijf van 19 nachten, van 12 november tot 1 december 2010. Hij kan hiervoor geen verklaring geven en bovendien blijkt na contactname met het hotel, dat de reservatie geannuleerd werd omdat de opgegeven kredietkaart niet geldig was. Bijgevolg is verzoeker, die in het bezit is van 340 EUR voor een verblijf van 2 weken, niet in het bezit van voldoende bestaansmiddelen.

3.5. De Raad besluit dat verzoekster geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel heeft aangetoond.

4. Dienvolgens is niet voldaan aan een van de drie cumulatieve opgelegde voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 43, § 1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien november tweeduizend en tien door:

dhr. M. MILOJKOWIC, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. S. VAN CAMP, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN CAMP

M. MILOJKOWIC